

Palestiina – ikuisuusongelmako?

Marraskuun 29. päivänä vuonna 1947 YK:n yleiskokous hyväksyi Palestiinan jakoa koskevan päätöslauselman. Vuonna 1977 YK:n yleiskokous julisti marraskuun 29. päivän kansainväliseksi päiväksi solidaarisuuden osoittamiseksi Palestiinan kansalle (pätöslauselma 32/40B) ja vuonna YK 2007 vahvisti toiveensa päivän viettämisestä näkyvästi eri jäsenmaissa.

Palestiina on jo 64 vuotta jatkunut avoin haava, josta on puhuttava. Palestiinan jako on kansainvälisen yhteisön päättämä ja vastuulleen ottama konflikti, jota kansainvälinen yhteisö ei ole kyennyt valvomaan. Oheinen kartta näyttää tämän kehityksen. Ennen YK:n vuonna 1947 tekemää jakopäätöstä Palestiina oli lähes kokonaan arabien asuttama (tumma alue). Jakoa seurannut etninen puhdistus pienensi palestiinalaisten alueen Gazaan ja Länsirantaan. Nämä alueet Israel miehitti vuoden 1967 sodassa. Oslon rauhansopimus v. 2000 jätti palestiinalaisille enää rippeet vanhasta Palestiinasta. Sopimuksessa nykyinen Länsiranta pilkuttettiin A-, B- ja C-alueisiin, joista vain A-alueilla palestiinalaisilla on autonomia. B-alueita hallitsee sotilaallisesti Israel, muu yhteiskunnallinen toiminta on palestiinalaisten käsissä. C-alue, 60 % pinta-alasta, on täysin Israelin hallinnassa. C-alue on yhtenä-

nen, kun taas A- ja B-alueet ovat toisistaan eristettyjä saarekkeitä, jotka näkyvät viimeisessä kartassa tummina pilkkuina. Niihin on ahtautunut jo noin 90 % Länsirannan palestiinalaisista.

Maailman 12 miljoonasta palestiinalaisesta noin 3 miljoonaa asuu Länsirannalla ja runsas puolitoista miljoonaa saarretussa Gazassa. Puolitoista miljoonaa palestiinalaista elää toisen luokan kansalaisina Israelin alueella. Loput asuvat usein jo neljännen polven pakolaisina ympäri maailmaa, ennen muuta pakolaisleireillä Israelin naapurimaissa, joissa heidän olonsa ovat heikot.

Palestiinalaisten Siirtokuntayhdistys, Arabikansojen ystävyysseura AKYS, PAND - Taitelijat rau-

han puolesta, Psykologien Sosiaalinen Vastuu ry ja ICAHD Finland ovat ryhtyneet toimeen järjestääkseen tänä vuonna kolmepäiväisen Palestiina-Foorumin. Tämän AKYS-lehden sisältö koostuu Palestiina-Foorumin keskusteluissa esiin tulevista ajankohtaisista kipupisteistä Palestiina-problematiikassa. Rauhanpuolustajat tarjosi meille mahdollisuuden tehdä lehtemme Rauhan Puolesta-lehden liitteenä.

Haluamme kutsua kaikkia mukaan avaamaan omasta perspektiivistä Palestiina-solidarisuutta ja järjestämään omaa ohjelmaa eri puolilla maata osaksi valtakunnallista Palestiina-solidarisuustapahtumaa. Tapahtumista voi tiedottaa Foorumin nettisivuilla. Yhteisvoimin voimme painostaa omia päättäjiemme ja EU:ta sitoutumaan Palestiinan ongelman ratkaisuun.

18.10.2012

Ilona Junka

Arabikansojen ystävyysseura, puheenjohtaja

Lisää tietoa tapahtumasta ja Palestiinasta löytyy mm. Palestiina-Foorumin sivuilta, AKYSin nettisivulta www.kaapeli.fi/akys sekä muiden yllä mainittujen järjestöjen nettisivuilta.

Taiteilijaresidenssi Palestiinaan

Suomalaiset ansaitisivat nykyistä syvempää tietämystä Lähi-Idän konfliktista, ja Lähi-Idän asukkaat ansaitisivat nykyistä enemmän ymmärtämystä murheilleen. Tästä ajatuksesta lähti liikkeelle idea, jonka puolesta PAND - Taiteilijat rauhan puolesta tällä hetkellä tekee työtä.

Lähi-Idän konflikti on kaikkien konfliktien äiti, senhän me kaikki tiedämme. Niin kauan kuin se on ratkaisematta, on vaikea kuvitella uskontojen rauhallista rinnakkaiseloa, kansojen kaunan katoamista maailmasta.

Mutta olisiko jotain, mitä me suomalaiset taiteilijat, kirjoittajat ja rauhantyön tekijät voisimme tehdä rauhaa tavoittelevien palestiinalaisten ja

israelilaisten eteen? Tällaisin mieltein lähdimme suunnittelemaan taiteilijaresidenssin perustamista Palestiinaan.

Hanke olisi selkeästi kaksisuuntainen. Tärkeä tavoite on suoda suomalaisille taiteilijoille mahdollisuus tutustua palestiinalaisiin ja israelilaisiin kolleegoihin, syventää ymmärrystään Lähi-Idän konfliktista sekä tuoda oivalluksensa suomalaisen yleisön eteen oman taiteensa avulla.

Tällä tavoin saisimme lisää näkyvyyttä ja kuuluvuutta Suomessa sille, mitä Lähi-Idässä oikein tapahtuu, ja miksi.

Rauhantyön tekijöinä ajattelimme tietysti myös sitä, mitä meidän läsnäolomme konfliktialueella voisi saada aikaan. Yksi kouriintuntuva näkökul-

ma olisi toimia viitteellisenä suojana palestiinalaiskodeille, joita israelilaiset puskutraktorit uhkaavat.

Israelin valtio laajentaa siirtokuntia miehitettyillä palestiinalaisalueilla vastoin kansainvälisen oikeuden sääntöjä. Tämä näkyy erittäin selvästi Itä-Jerusalemossa, mistä Israel ilmeisesti yrittää siirtokuntapolitiikallaan saada juutalaisemmistöisen. Se vaikeuttaisi Itä-Jerusalemien tekemistä Palestiinan valtion pääkaupungiksi, jos sellainen joskus saadaan aikaan.

Israel tuhoaa palestiinalaisten taloja sen varjolla, että monet niistä on rakennettu ilman viranomaislupia. Palestiinalaisten on kuitenkin lähes mahdotonta saada rakennuslupia israelilaiselta viranomaiselta.

Tästä politiikasta kärsivät tavalliset palestiinalisperheet, jotka joutuvat heräämään joka aamu sen pelossa, että koti katoaa raunioiksi.

Aluksi tavoitteemme oli kunnianhimoinen. Haaveilimme residenssistä jopa ”Kuningas Davidin kaupunkiin” eli Silwanin kaupunginosaan Itä-Jerusalemien vanhan kaupungin kupeessa. Israelilaiset suunnittelevat vanhalle raamatulliselle paikalle turistikeskusta uskontoturismia houkuttamaan. Kymmenet palestiinalaistalot ovat hävitysuhana alaisina, moni talo on jo joutunut kokemaan tuon kohtalon.

Mutta ajan oloon Silwan alkoi tuntua liian vaaralliselta paikalta suomalaisille taiteilijoille. Niinpä tällä hetkellä etsimme avoimin mielin taloa Itä-Jerusalemista, Ramallahista tai Betlehemistä. Hanke on edennyt siihen vaiheeseen, että toivomme voivamme lähettää kaksi pioneeria alueelle jo tulevana talvena. Heidän yksi tehtävänsä on solmia kontakteja paikallisiin taiteilijoihin.

Heidän tulisi myös löytää hyvä ja turvallinen talo tai asunto, jonka suojissa suomalainen luovuus voisi tulevina vuosina nousta kukoistukseensa, ja suomalainen yleisö voisi sitten saada osuutensa tästä hankkeesta tuoreina taideteoksina.

Monet palestiinalaiset uhmaavat Israelin valtiolta saamaansa häätöä. Tämä kuva on Sheikh Jarrahin asuinalueelta Itä-Jerusalemista, missä on käyty vuosikausia oikeustaistelua palestiinalaisten kodeista. Kuva Jaana Kanninen

Helsingissä 15.10.2012
PAND - taiteilijat rauhan puolesta

AKYS-tiedote

2/2012

Arabikansojen ystävyysseura ry

AKYS
PL 698
00101 Helsinki
www.kaapeli.fi/akys

Päätoimittaja Ilona Junka
Taitto Asmo Koste
AKYSin logo Kare Pohjavirta
Kansikuva: Seinäkirjoitus Itä-Jerusalemossa, kuva Jaana Kanninen

AKYSin hallitus

Ilona Junka, puheenjohtaja,
Yehia El-Sayed, varapuheenjohtaja,
Marjatta Laiho, sihteeri
jäsenet: Kamal Aranki, Johan Heino, Mari Hokkanen, Aro Lindqvist, Stig Lång, Virpi Lähteenmäki, Tuija Nikkinen, Kare Pohjavirta, Seppo Rinne, Haseeb Shehadeh, Pirkko Turpeinen-Saari ja Elina Wallin.

Arabikansojen ystävyysseura ry:n
jäsenmaksu on 15/10 euroa
Jäsenmaksutili: FI97 8000 1201 6693 56, viite 70001
Sampo Pankin Bic-koodi DABAFIHH

AKYSin tukitilit

Libanonin palestiinalaispakolaiset:
kummilapsitili: FI93 8000 1101 2300 02, viite 1009
päiväkotitili: FI56 8000 1700 4747 46, viite 2008

Länsiranta: Diabeetikkolapsitili: FI95 8000 1300 9905 05, viite 3007
Sahar Abu R'Mayes, lääketieteen opinnot FI95 8000 1300 9905 05, viite 3104
Gaza, katastrofitili: FI14 8000 2710 0992 26, viite 3210
keräyslupa 2020/2012/2367

Arabi-itä syksyllä 2012

Kesäkuussa 2012 tuli kuluneeksi 45 vuotta siitä, kun Israel miehitti koko sen alueen, jota Britannia hallitsi Palestiina-nimisenä mandaattinaan maailmansotien välisenä aikana. Samassa kuuden päivän sodassa Israel myös valtasi Syyrialle kuuluneen Golanin ylängön sekä koko Siinain niemimaan. Siinai palautettiin Egyptille 1980-luvun alussa Israelin ja Egyptin solmittua rauhan Yhdysvaltojen välityksellä

Palestiinalaisalueet, joiksi Jordanin Länsirantaa, Itä-Jerusalemia ja Gazaa nykyisin kutsutaan, samoin kuin Golan sen sijaan ovat edelleen Israelin miehittämiä, asuttamia tai tiukkaan kontrolloimia. Nämä alueet kuuluvat pisimpään miehitettyinä olleisiin maihin lähihistoriassa. Mitään merkkejä ei näy siitä, että miehitys olisi pikaisesti päättyvässä.

Palestiina-solidarisuusliikkeen piirissä käydään aika ajoin kiivastakin väittelyä kahden tai yhden valtion ratkaisusta israelilaisten ja palestiinalaisten selkkaukseen. Mielestäni väittely on täysin turhaa niin kauan kuin yhtä ja ratkaisevaa ehtoa ei ole täytetty: israelilaisille ja palestiinalaisille tulee tunnustaa samat oikeudet kansalliseen itsemäärämiseen. Tämän ehdon täyttymisen ensimmäinen käytännön seuraus olisi miehityksen päättyminen. Israelin täytyisi vetäytyä 45 vuotta sitten miehittämiensä alueilta niiden rajojen taakse, jotka sille kansainvälisesti tunnustetaan, mutta joihin se itse ei ole koskaan sitoutunut.

Lähes kaksi vuosikymmentä sitten alkanut Oslon ”rauhanprosessi” on täysin pysähdyksissä, eikä siitä enää juuri puhuta edes propagandistisessa tarkoituksessa. Laittomien siirtokuntien asukasmäärä on ”rauhanprosessin” aikana enemmän kuin kaksinkertaistunut. Palestiinalaisia ajetaan yhä ahtaammalle nyt myös Itä-Jerusalemissa, joka on Palestiinan arabikulttuurin keskus.

Gaza taas on jättäjämaainen ulkoilmavankila, josta Israel on vetäytynyt, mutta jonka rajoja ja yhteyksiä ulkomaailmaan se valvoo tiukkaan, ja johon se aika ajoin tekee ilmaiskun ylivoimaisella tuhkoneistollaan. Gazan tilannetta kuvaa hyvin raunioiksi pommitettu **Jasser Arafatin** kansainvälinen lentokenttä.

Kuluneet 45 vuotta ovat osoittaneet, että Israel ei pidä hallinnassaan ja kontrollissaan palestiinalaisten ja muiden arabien maita vain osoittaakseen voimaansa tai käyttääkseen alueita valuuttana mahdollisissa neuvotteluissa joskus tulevaisuudessa. Varmaan tällaisiakin motiiveja miehitykselle on, mutta kaikkein tärkeintä Israelille on sionistisen liikkeen alkuperäisen toimintaperiaatteen mukaisesti asuttaa Palestiina/Eretz Israelia niin paljon kuin mahdollista.

Palestiinan arabit tungetaan syrjään erillisiin kantoneihin, jotka suuresti muistuttavat Pohjois-Amerikan intiaanireservaatteja. Tavoite on asuttajakolonialismin mukainen: mahdollisimman paljon maata (ynnä vettä ja muita resursseja), mahdollisimman vähän ”alkuasukkaita.” Tässä Israel eroaa ratkaisevalla tavalla apartheidin ajan Etelä-

Israelilaisten tarkistuspiste: Tässä mennään Ramallahiin. Kuva Jaana Kanninen

Afrikasta, jossa valkoihoisen väestö oli täysin riipuvainen mustaihoisen enemmistön tekemästä työstä. Israel ei halua käyttää hyväkseen palestiinalaisia halpana työvoimana, vaan syrjäyttää heidät kokonaan. Niinpä maahan tuotetaan tarvittaessa siirtotyöläisiä vaikka Kiinasta asti.

Strateginen valtti

Palestiinalaisten sorto ja heidän maidensa ryöstäminen olisi mahdotonta, ellei Israel saisi niin ruhtinaallista tukea Yhdysvalloilta. Joskus näkee kirjoituksia, joissa väitetään, että amerikkalaisten tuki Israelille johtuisi jonkin Israel- tai peräti juutalaislobbyn painostuksesta, ja että Yhdysvallat tässä toimisi omia ”kansallisia intressejään” vastaan.

Tämä on mielestäni täydellistä hölynpölyä. Ajatus, että jokin lobby hallitsisi Yhdysvaltojen ulkopolitiikkaa ja strategista päätöksentekoa, on puhdasta fantasiaa ja vaarallista siksi, että siitä on vain lyhyt askel vanhoihin antisemitistisiin houreiin juutalaisten kuvittelusta maailmanvallasta ja muusta sellaisesta.

Yhdysvallat ei rahoita Israelia jonkin lobbyn painostuksesta, vaan siksi, että Israel on Yhdysvaltojen vakain ja luotettavin liittolainen kuohuvassa Lähi-idässä teollisen kapitalismin rattaita pyörittävien tärkeimpien energialähteiden tuntumassa. Yhdysvaltojen erikoissuhteet Israeliin luotiin kuuden päivän sodan jälkeen, sillä siinä sodassa Israel tuhosi paitsi Neuvostoliiton aseistaman Egyptin armeijan, myös ei-uskonnollisen arabinationalismin, jonka suurin nimi oli presidentti **Gamal Abdel Nasser**. Harvoin ehkä enää muistetaan sitä, että 1960-luvulla Nasserin johtama Egypti (Yhdistynyt Arabitasavalta) antoi sotilasapua tasavaltalaisille Jemenin sisällissodassa Saudi-Arabian tukemia rojalisteja vastaan.

Ajatus radikaalista tasavaltalaisesta vallankumouksesta Arabian niemimaalla oli (ja on edelleen) painajainen niissä piireissä, joissa tehdään strategiset päätökset siitä, kuinka Yhdysvaltojen ”kansallisia etuja” puolustetaan. Niihin, jotka uskovat Israel-lobbyyn ja sen valtaan, olisi syytä kuunnella presidentti Reaganin ulkoministerinä ja Naton komentajana toiminutta kenraali **Alexander Haigia**. Hänen kerrotaan lausuneen näin: *Kannatan Israelia siksi, että se on uppoamaton lentotukialus,*

joka on pysyvästi ankkuroitu strategisesti äärimmäisen tärkeälle alueelle, ja jonka kannelle ei tarvitse kutsua palvelukseen yhtä ainoaa amerikkalaista merisotilasta. Israel on Yhdysvalloille strateginen valtti.

Arabikevät

Vaikka palestiinalaisalueiden miehitys on jatkunut ilman muutoksia, on Israel/Palestiinaa ympäröivässä arabimaailmassa alkanut tapahtua. Arabikevät on syössyt tyranneja vallasta, mutta myös johtanut veriseen sisällissotaan Syyriassa.

Rauhanomaisina mielenosoituksina Ba’ath-puolueen diktatuuria vastaan alkanut kansanliike on saanut väistyä. Sen tilalle on tullut kirjava, osin islamistinen aseellinen oppositio, joka nyt taistelee valtaan epätoivoisesti tarrautuvaa hallitusta ja sen sortokoneistoa vastaan. Ulkopuolisista voimista Iran tukee hallitusta geopolittisista syistä. Turkki ja Saudi-Arabia aseistavat oppositiota Ranskan ja Yhdysvaltojen toimiessa taustavoimina.

On mahdotonta ennustaa, mihin ratkaisematon Palestiinan kysymys ja toisaalta arabimaailman kuohunta ovat johtamassa. Asiat liittyvät toisiinsa. Usein unohdetaan se, että sisällissodan kouraisema Syyria on myös ainoa olemassa oleva arabivaltio, jonka aluetta Israel miehittää. On vaikeaa kuvitella, että minkään värinen hallitus Syyriassa luopuisi vaatimasta Golanin palauttamista sitten, kun sisällissota päättyy.

Loppujen lopuksi alueen kaikki ongelmat palautuvat siihen etupiirijakoon, jolla Euroopan imperialistiset suurvallat Britannia ja Ranska ensimmäisen maailmansodan jälkeen balkanisoivat Arabi-idän¹ ja saivat myös aikaan Palestiinan kysymyksen. Mielestäni ainoa kestävä ja oikeudenmukainen ratkaisu alueen lukuisiin konflikteihin ja ongelmiin olisi Arabi-idän yhdistyminen demokraattiseksi liittovaltioksi, jossa arabikansaan kuuluvien kansallisuuksien (Israelin juutalaisten, Irakin ja Syyrian kurdien) kansalliset oikeudet tunnustetaan ilman minkäänlaisia varauksia.

Ongelmana on se, että internationalistisella ratkaisulla on toistaiseksi vain minimaalisen vähän kannatusta nationalismiin, kansalliskiihkon ja uskonnollisen fanaattisuuden myrkyttämässä maailmassa. Mutta kenties jotain uutta ja tähänastista rakentavampaa on kaikesta huolimatta muhimmassa siinä mullassa, jonka arabikevät on pannut veresomaan.

Hannu Reime
14.10.2011

¹ Arabi-itä tässä tarkoitettuna suppeassa merkityksessä tarkoittaa aluetta, jonka muodostavat Syyria, Libanon, Palestiina/Israel, Jordania ja Irak, eli sitä osaa vanhaa Turkin valtakuntaa, jonka Britannia ja Ranska jakoivat etupiireihinsä ensimmäisen maailmansodan jälkeen. Laajassa mielessä Arabi-idällä (Mashriq) tarkoitetaan koko arabimaailmaa Libyasta itään vastakohtana Arabi-lännelle (Maghrib eli Libya, Tunisia, Algeria, Marokko).

Suomen ja Israelin asekauppa jatkuu

Vuoden 2011 heinäkuussa eurooppalainen aseidenvastainen verkosto [ENAAAT](#) (European Network Against Arms Trade) asettui tukemaan palestiinalaisen Boycott National Committeeen (BNC) vaatimaa [Israelin asevientikieltoa](#). BNC vaatii välitöntä ja kattavaa asevientikieltoa Israelille – samankaltaista asevientikieltoa, joka asetettiin apartheid-hallinnon aikaiselle Etelä-Afrikalle. Asevientikiellon kannattajiksi on ilmoittautunut rauhannobelisteja, kuten arkkkipiispa **Desmond Tutu**, **Mairead Maguire**, **Betty Williams** sekä **5. ENAAAT**:in vaatimus esitettiin tasan seitsemän vuotta sen jälkeen, kun [kansainvälinen tuomioistuin](#) määrätti Israelin Länsirannalle rakentaman muurin laittomaksi.

[ICAHD Finlandin vetoamus](#) Suomen ja Israelin välisen asekaupan lakkauttamiseksi julkaistiin [Helsingin Sanomissa](#) lokakuussa 2010. Yli 250 Suomen johtavaa tieteen, taiteen ja politiikan vaikuttajaa ovat allekirjoittaneet vetoomuksen. Allekirjoittaneiden joukossa on ulkoministeri **Erkki Tuomioja**, kansainvälisen oikeuden professori **Martti Koskenniemi**, perustuslakivaliokunnan puheenjohtaja Johannes Koskinen, elokuvaohjaaja **Aki Kaurismäki**, yli 40 professoria, kansanedustajia, europarlamentaarikkoja, Finlandia-palkinnon voittajia ja tutkijoita. Allekirjoittajien mukaan *”Suomi on kauppapoliittisilla valinnoillaan tukenut tuntuvasti Israelin aseiteollisuuden suurimpia yhtiöitä, mikä edesauttaa Israelin valtion ja palestiinalaisten välisen konfliktin jatkumista.”* Vetoamus luovutettiin Suomen hallitukselle maaliskuussa 2012.

Asekauppa jatkuu vastustuksesta huolimatta

Kasvavasta vastustuksesta huolimatta Suomi jatkaa edelleen asekauppaa Israelin kanssa. Viime keväänä Suomen puolustusministeriö päätti hankkia [55 miehittämätöntä lentokonejärjestelmää](#) israelilaiselta ase-yhtiöltä [Aeronautics Defense Systemsiltä](#). Kaupan arvo on noussut 23 miljoonaan euroon. Asekaupan kilpailutuksen viimeisessä vaiheessa Aeronauticsin kilpailija oli toinen israelilaisyhtiö, [Bluebird Aero Systems](#). Molemmat yhtiöt mainostavat toimivansa läheisessä yhteistyössä Israelin asevoimien kanssa ja molemmat ovat hyötynet Israelin laittomista sotatoimista. Yhtiöiden tuotteita käytetään Länsirannalla laittomissa siirtokunnissa ja muurissa. Yhtiöiden Israelin armeijalle myymiä miehittämättömiä lentokoneita käytettiin hyökkäyksessä Gazaan 2008-2009. Israelin ilmavoimat tappoi Gazan tuhoamisen yhteydessä miehittämättömillä lentokoneilla tehdyissä iskuissa [87 siviiliä](#).

Kauppa ei ole Suomen ensimmäinen kiistanalainen hankinta israelilaiselta ase-yhtiöltä. Suomen ja Israelin käymän asekaupan arvo nousee viimeisimmän hankinnan myötä lähes 200 miljoonaan euroon. Aiemmin [Norjassa](#) ja [Ruotsis-](#)

[sa](#) eläkerahastot vetivät sijoituksensa pois israelilaisesta ase-yhtiöstä Elbit Systemsistä, koska se on osallinen ihmisoikeusrikkomuksiin. Samaan aikaan Suomi osti Elbitiltä 17 miljoonan euron arvosta sotilaskäyttöön tarkoitettuja kenttäradioita.

Suomalaisvaikuttajat tuomitsevat asehankinnat Israelista

Elokuvaohjaaja [Aki Kaurismäki](#) kommentoi: *”Suomen asekaupasta Israelin kanssa tekee erityisen häpeällisen se, että kauppaa käydään sellaisten yhtiöiden kanssa ja sellaisista aseista, joilla on ollut keskeinen rooli siviilien surmaamisessa Israelin laittomasti miehittämällä alueella.”*

Helsingin yliopiston Kansainvälisen oikeuden emeritusprofessori [Lauri Hannikainen](#) kommentoi: *”Israel näyttää uskonan, että se voi käyttää asevoimaa Palestiinassa välittämättä kansainvälisen oikeuden määräyksistä, sillä tiukemman paikan tullen sillä on Yhdysvaltojen tuki takanaan (...) Sellaisten valtioiden kanssa ei Suomen tule käydä asekauppaa.”*

Helsingin yliopiston Oikeushistorian ja roomalaisen oikeuden professori [Jukka Kekkonen](#) kommentoi: *”Suomen asekauppa Israelin*

kanssa tukee laitonta miehitystä.”

Uusi laki salaa Suomen ja Israelin asekaupan yksityiskohtia

Vain muutama päivä ICAHD Finlandin vetoomuksen luovuttamisesta eduskunta hyväksyi hallituksen esittämän lakiehdotuksen, joka mahdollistaa Suomen ja Israelin välisen sotilaallisen yhteistyön yksityiskohtien salaamisen. Eduskunnassa [käydyssä keskustelussa](#) lakiesitystä puolustettiin Suomen aseiteollisuuden kilpailukyvyntä parantamisella, aseiden laatu- ja hintatekijöillä, sekä kommenteilla siitä, kuinka demokraattinen ja ihmisoikeuksia kunnioittava valtio Israel on. Asekaupan lakkauttamista vaativan vetoomuksen allekirjoittajia kutsuttiin [ääriyaseksemistolaisiksi](#) diktatuurien tukijoiksi, vaikka nimiä on melkein jokaisesta poliittisesta puolueesta.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun Suomi on solminut sopimuksen tiedon salaamisesta toisen valtion kanssa siten, että tietosuoja on fokuksena on asekaupat ja aseteknologinen yhteistyö. Huomionarvoista on myös se, miten uusi laki vietiin läpi asekaupan synnyttämän huomattavan vastustuksen ollessa näkyvimmillään.

Laki vastoin Suomen julkilausuttua ulkopoliittista linjaa

Suomen ja Israelin välinen asekauppa on risti-riidassa Suomen virallisten ulkopoliittisten linjausten kanssa. Suomi väittää ihmisoikeuksien edistämisen olevan olennainen osa maan ulkopolitiikkaa.

Suomen hallitukset ovat vuosikymmeniä kannattaneet itsenäisen palestiinalaisvaltion perustamista kansainvälisesti tunnustetuille rajoille ja vaatineet konfliktille rauhanomaista ratkaisua. Israel syyllistyy vakaviin kansainvälisen oikeuden loukkauksiin niin kauan kuin se miehittää palestiinalaisalueita ja jatkaa muurin sekä siirtokuntien rakentamista palestiinalaisten maille. Niin kauan kun Suomen johto on halukas käymään asekauppaa Israelin kanssa, se edistää näiden rikkomusten jatkumista.

Uusi laki asekaupan salaamiseksi tulee hämästyttävään aikaan. Sen, että niin moni Suomen arvostetuimmista tieteen, taiteen ja politiikan vaikuttajista vastustaa asekauppaa ihmisoikeuksia rikkovien valtioiden kanssa, pitäisi kuulua hallituksenkin korviin.

Miika Malinen
ICAHD Finland

L. CHASA BAUDRAND

Palestiinalaisten poliittisten vankien rauhanomainen vastarinta alkaa tuottaa tulosta

Vuodesta 1967 lähtien Israel on vanginnut yli 800 000 palestiinalaista eli lähes neljäsosan miehityksen alla asuvasta Palestiinan kansasta vedoten turvatoimiinsa¹. Suurimmalla osalla tämä vankeus on ollut suhteellisen lyhytaikainen, mutta useilla se on kestänyt kymmeniä vuosia².

Viralliset poliittiset vangitsemispäätökset perustuvat miehitysvallan sotilaallisiin määräyksiin. Ne koskevat ihmisten kokoontumis- ja järjestäytymisoikeutta, julkaisuvapautta ja poliittisia toimintoja. Osa määräyksistä koskee lapsivankeja. Palestiinalaislapset jaetaan kolmeen kategoriaan: alle 12-vuotiaat ovat lapsia, 12–14-vuotiaat ovat nuorisoa ja 14–16-vuotiaat nuoria aikuisia. Yli 16-vuotiaat katsotaan aikuisiksi. Osa määräyksistä koskee hallinnollisia pidätyksiä (*administrative detention*), mikä tarkoittaa sitä, että Israel voi vangita kenet tahansa palestiinalaisen milloin tahansa enintään 180 päiväksi ilman oikeudenkäyntiä tai perustelua. Nämä mielivaltaiset 6 kuukauden jakot voidaan uusiksi loputtomiin ilman oikeudenkäyntiä.

Israelilla on 4 sotilaallista pidätyskeskusta ja 22 vankilaa, jotka yhtä lukuun ottamatta sijaitsevat Israelin maaperällä. Tämäkin asia on vastoin Geneven sopimusta, jonka 76. artikla kieltää miehittyjen alueiden vankien siirtämisen pois omilta asuinalueiltaan. Tämän lisäksi Israelilla on miehityksellä alueilla lukematon määrä kuulustelukeskuksia, joissa myös pidetään vankeja.

Tällä hetkellä Israelin vankiloissa ja pidätyskeskuksissa on 4660 vankia. Vangeista 210 on lapsia ja 250 ns. hallinnollista pidätettyä (*administrative detainee*), joista 15 Palestiinan parlamentin jäsentä.

Muutama hallinnollinen vanki kyllästyi Israelin mielivaltaiseen vangitsemismääräysten uusimiseen ilman oikeudenkäyntiä tai perustelua ja otti käyttöön ainoan heillä saatavilla olevan vastarinnan keinon: nälkälakon! **Khader Adnan** aloitti nälkälakon 17.12.2011 ja sai Israelin viranomaiset vapauttamaan hänet 66 lakkopäivän jälkeen. Seuraava oli naisvanki Hana Shalabi, joka vapautettiin 43 lakkopäivän jälkeen. Vuotuinen Palestiinan vankien päivä on 17. huhtikuuta. Silloin 1200 vankia aloitti nälkälakon ja 2300 muuta vankia kieltäytyi syömästä vankilaruokaa. He vaativat mm. mielivaltaisten vangitsemis- ja eristämispäätöksien lopettamista ja oikeutta tavata asianajajaansa ja sukulaisiaan. 28 päivän lakon jälkeen Israelin viranomaiset myöntivät vaatimuksiin ja lakko

päättyi. Uusi vankeja koskeva sopimus allekirjoitettiin.

Ei kulunut kauan kun Israel rikkoi sopimusta ja vangitsi 30 uutta ns. hallinnollista vankia. Tämä aiheutti uuden vankien nälkälakko-vaaran. Kuuluisin on 19.03.2012 aloitettu jalkapalloilija **Mahmoud Sarsakin** 92 lakkopäivää ja pisin **Akram Rikhawin** 102 nälkälakko-vaaraa. Nämä uudet tapaukset saivat aikaan sen, että osa lakkolaisista vapautettiin ja osalle luvattiin, että pidätysmääräystä ei uusita. Silti Israel ei ole soveltanut näitä toimenpiteitä kaikille. **Ayman Sharawnaa**, 37-vuotiaasta 9 lapsen isää ei ole vielä vapautettu. Hän aloitti nälkälakkonsa 01.07.2012 (100 päivää täyttyi 8.10.2012) Hänet oli vangittu uudestaan ilman perustelua, vaikka oli aiemmin vapautettu 11.10.2011 solmitun nk. *Shalitin diilin*³ yhteydessä. Toinen pitkäaikaislakkolainen on **Samer Isawi**, joka on ollut 8.10.2012 mennessä 70 päivää nälkälakossa. Molemmat ovat kriittisessä tilassa.

Tämä arabialaisittain ”Tyhjen vatsojen taistelu” on siis alkanut murtaa miehittäjän häikäilemättömyyttä. Ainakin Eurooppaan viesti on mennyt, sillä Euroopan parlamentti laati 03.07.2012 vetoituksen, jossa vaadittiin EU:lta Länsirantaa ja Jerusalemiä koskevaa periaatepäätöstä. Vetoisuus käsitteli myös palestiinalaisvankien tilaa. Siinä vaadittiin mm, että ilman oikeudenkäyntiä tapahtuvat hallinnolliset pidätykset lopetetaan ja vankien on saatava oikeus puolueettomaan oikeudenkäyntiin. Poliittiset vangit ja hallinnollisesti pidetyt on vapautettava välittömästi, muiden muassa Palestiinan parlamentin jäsenet, kuten **Marwan Bargouthi**. Israelia vaadittiin myös välittömästi panemaan toimeen rikkomansa aiemmin mainittu sopimus vankilaviranomaisten ja palestiinalaisvankien välillä.

Kamal Aranki

AKYS, Palestiinalaisten siirtokuntayhdistys
13.10.2012

¹ Vankiloissa on myös palestiinalaisia nk vihreän linjan alueen sisäpuolelta eli virallisesti Israelin kansalaisia (tällä hetkellä 260 vankia) sekä miehitykseltä Golanin alueelta.

² Viimeisten tilastojen mukaan Israelin vankiloissa on 66 vankia jotka ovat kärsineet yli 20 vuotta vankeutta, osa heistä yli 30 vuotta.

³ 25.06. 2006 Hamasin taistelijat kaappasivat Israelin korpraali **Gilad Shalitin** taistelussa ja pitivät vankina Gazassa kunnes Israel suostui vapauttamaan palestiinalaisvankeja vaihdossa. Israel viivytteli 5 vuotta ja yritti epäonnistuneesti vapauttaa Shalitia sotilaallisesti. Lopussa se joutui 11.10.2011 hyväksymään Saksan ja Egyptin välittämän sopimuksen jonka perusteella vapautettiin 1027 palestiinalaisvankia Shalitin vapauttamisvaihtokaupassa.

Ni'linin kylän rauhanomaiset mielenosoitukset jatkuvat Israelin armeijan ja sotilastuomioistuimen agressiivisista tukahduttamispyrkimyksistä huolimatta

Mielenosoitus Ni'linin kylässä v. 2010. Kuva Miika Malinen

Saeed Amireh oli koulun loppukokeisiin valmistuva nuorukainen Ni'linin kylästä Länsirannalta, joka unelmoi korkeakouluopinnoista ja insinöörin urasta. Unelmat kariutuivat viikkoa ennen loppukokeita, kun Israelin sotilaat tulivat perheen kotiin keskellä yötä. Sotilaat pahoinpitelivät ja pidättivät Saeedin ja hänet vietiin pieneen, pimeään selliin. Neljän kuukauden pidätyksen aikana Saeedia hakattiin, uhkailtiin ja kuulusteltiin toistuvasti.

“Tähän päivään mennessä en tiedä miksi minut pidätettiin, paitsi rangaistukseksi isälleni rauhanomaisten mielenosoitusten järjestämisestä”, Saeed kertoo.

Saeedin isä laitettiin vankilaan vuodeksi, joten Saeed ja hänen vanhempi veljensä joutuivat etsimään töitä perheen äidin sekä nuorempien sisarusten elättämiseksi. Nykyään Saeed, 21, puhuu kokemuksistaan ja kiittää eri maissa kertomassa kotikylänsä tapahtumista. Marraskuun lopulla hän saapuu Suomeen ja osallistuu Palestiina-foorumien keskusteluun tiistaina 27.11.

Ni'linin kylässä viikoittaiset rauhanomaiset mielenosoitukset aloitettiin vuonna 2003 vastalauseena kansainvälisen oikeuden vastaisille siirtokunnille ja muurille, jotka Israel rakensi kylän maille vieden yli kolmasosan yhteisön maista. Jokaisessa mielenosoituksessa on mukana israelilaisia ja kansainvälisiä aktivisteja silminnäkijöinä, ja internetiin ladataan viikoittain uusia videoita tapahtumista.

Mielenosoitusten tukahduttaminen

Israelin armeija ja sotilastuomioistuin pyrkivät aggressiivisesti tukahduttamaan palestiinalaisten mielenosoitukset ympäri Länsirantaa erityisesti Israelin hallitsemilla Länsirannan B- ja C-alueilla, joilla Ni'lin sijaitsee. Monet ovat loukkaantuneet kylän mielenosoituksissa. Yksi tunnetuimmista on yhdysvaltalainen aktivisti **Tristan Anderson**, joka joutui sairaalaan 15 kuukaudeksi kun häntä ammuttiin päähän kyynelkaasuammuksella. Viisi mielenosoittajaa on kuollut Israelin sotilaiden luoteihin.

Vuonna 2008 Bil'inin kylän asukas **Ashraf Abu Rahmah** haavoittui Ni'linissä kun sotilas ampui häntä jalkaan kumipäällysteisellä teräsluodilla puolentoista metrin päästä. Tapahtumahetkellä hänen kätensä olivat sidotut ja silmät peitetyt.

Nuori palestiinalaisnainen onnistui videoimaan ampumisen. Kuvamateriaalia käytettiin julkisuutta saaneessa oikeudenkäynnissä, mutta sotilaat eivät saaneet vankeustuomioita.

Säännölliset pidätykset ja sotilastuomioistuin

Saeedin saama kohtelu on tyypiesimerkki laajamittaisesta käytännöstä Länsirannalla. Mielenosoitusten päätyttyä Israelin armeija tekee yöratsoita ja pidättää kylän asukkaita. Yli 500 ihmistä on pidätetty Ni'linissä protestien alkamisesta lähtien, useat heistä lapsia. Vankiloissa jatketaan pidätyksen aikana alkanutta pahoinpitelyä, jolla pyritään saamaan palestiinalaisvangit tunnustamaan sotilasmääräyksiä vastaan tehtyjä toimia. Lapsivanki ei saa nähdä vanhempiaan ja tapaa harvoin asianajajaa. Sotilastuomioistuimessa erityisesti alaikäisille vangeille luvataan syyllisyyden tunnustamisesta lyhyempiä tuomioita. Vangittuja painostetaan todistamaan yhteisöjensä johtohahmoja vastaan.

28 Ni'linin asukasta pidätettiin tammikuussa 2010, tarkoituksena saada muurin vastaiset mielenosoitukset loppumaan alueella kokonaan. Oikeudenkäynnit perustuivat kehitysvammaisen nuoren palestiinalaisen antamaan todistajanlausuntoon tapahtumista, joita ei koskaan tapahtunut.

Länsirannalla laajemmin

Israel rajoittaa palestiinalaisten liikkuvuutta, rakentamista ja muita oikeuksia sekä tuhoaa palestiinalaisten koteja kiihtyvällä tahdilla. Samalla Israel nopeuttaa siirtokuntien rakentamista israelinjuutalaisille. Vuodesta 1967 lähtien laadituista yli 2500 sotilasmääräyksestä palestiinalaisten jokapäiväisen elämän hallinnoimiseksi noin 1500 on yhä käytössä Länsirannalla. Sotilasmääräykset toimivat palestiinalaisten massapidätysten oikeutuksena ja ”laillisenä” perusteena heidän viemiselle sotilastuomioistuinten eteen.

Palestiinalaisten pidätykset ovat osa Israelin laajempaa Länsirannan kontrolloimiseen ja palestiinalaisten vastarinnan tukahduttamiseen tähtäävää strategiaa. Sotilasmääräys 101 vuodelta 1967 estää palestiinalaisten ilmaisunvapauden ja kriminaalisoimien mielenosoitusten ja kokoontumisten järjestämi-

sen. Määräys on ristiriidassa sekä israelilaisen että kansainvälisen oikeuden käytäntöihin nähden. Se myös kieltää kaiken toiminnan organisaatioissa, jotka Israelin armeija on määritellyt laittomiksi. Määritelmään kuuluu suurin osa palestiinalaisten poliittisista puolueista, ammattiyhteisöistä, opiskelijaryhmistä, ja naisten organisaatioista. Suuri osa palestiinalaisista poliittisista vangeista ja kansalaisaktivisteista on saanut tuomion sillä perusteella, että he ovat edellä mainittujen organisaatioiden jäseniä.

Ni'linin tapaus on esimerkki, joka kertoo siitä, miten Israelin miehitystä ylläpitävä ja sitä alati vahvistava koneisto toimii. Israelin sotilailla ja siirtokuntalaisilla on vapaat kädet harjoittaa väkivaltaa Länsirannalla ilman pelkoa oikeustoimista, vaikka kansainvälisen oikeuden mukaan miehityksen alueen asukkaiden turvallisuus on miehittäjän vastuulla. Saeed Amireh kertoo, että miehityksen tavoitteena on painostaa asukkaita lähtemään mailtaan. Ni'linin asukasluku huvennut vuoden 1967 jälkeen. *“He haluavat hävittää ihmisten tuolonlähteen, jotta väki lähtisi oma-aloitteisesti.”*

Kansainvälisen yhteisön vastuu

Kansainvälinen tuki on pystynyt vaikuttamaan joihinkin Israelin sotilasoikeuden antamiin ankarisiin tuomioihin. Kolme Ni'linin mielenosoituksen johtohahmoa vangittiin vuonna 2010 ja Israel määräsi heille kahden vuoden vankeusrangaistuksen, mutta kansainvälisen tuen avulla heidät vapautettiin vuoden sisällä. Yksi heistä oli Saeedin Amirehin isä.

Monet taiteilijat ja muusikot boikotoivat Israelia, Suomessakin miehitettyjen palestiinalaisalueiden ihmisoikeustilanteeseen kiinnitetään jatkuvasti enemmän huomiota. Esimerkiksi Suomessa toimivia yrityksiä, joilla on todettu yhteyksiä Israelin laittomiin siirtokuntiin, on saatettu kriittiseen valoon, ja siirtokunnissa valmistettujen tuotteiden merkitsemistä vaaditaan yhä kuuluvammin. Kansainvälisen yhteisön, Suomi mukaan lukien, vastuulla on vaatia ihmisoikeuksien kunnioittamista ja ryhtyä itse harjoittamaan vastuullisempaa politiikkaa tämän vaatimuksen mukaisesti.

Miika Malinen
ICAHD Finland

Sabran ja Shatilan verilöylystä 30 vuotta – muistotaulu Suomesta Beirutiin

Beirut 1980-luvulla – itkeviä naisia ja lapsia: **Leena Sarasteen** mustavalkoinen valokuva johdattelee rikkirevittyyn Beirutiin, sotimisen ja tappamisen tuottamaan kollektiiviseen suruun. Libanonin sisällissodan (1975–1990) aikana lukemattomat naiset itkivät surmattuja aviomiehiään ja lapsiaan tai muita omaisiaan, lapset menetettyjä isiään ja äitejään.

Joka vuosi syyskuun 16.–18. päivänä Beirutissa muistetaan ja surraan Sabran ja Shatilan verilöylyn uhreja. Kolmekymmentä vuotta sitten libanonilaiset kristityt falangistit surmasivat aseistautumattomia siviilejä Israelin armeijan muodostaman saartorenkkaan sisällä. Uhrit olivat kaikenikäisiä, pääosin palestiinalaisia, mutta myös libanonilaisia ja muita arabeja. Kokonaisia perheitä murhattiin kesken arkisten askareittensa.

Valokuvaaja Leena Saraste sekä psykologit **Kirsti Palonen** ja **Marianne Kitti** kirjailivat verilöylyn uhreille muistotaulun, joka sisältää runsaat 250 nimeä: Mustafa, Abdallah, Fatima, Khaled, Ibrahim – kuolleita tai kadonneita. Tekniikaksi he valitsivat ristipistokirjonnan, jota palestiinalaisnaiset ovat perinteisesti käyttäneet käsitöissään.

Vaikka satoja uhreja haudattiin joukkohautaan, historioitsija **Bayan Nuwayhed al-Hout** on kaivanut esiin heidän nimiään. Perusteellisen tutkimustyön tuloksena hän pystyi listaamaan 1 300 surmattua tai kadonnutta. Hän kuitenkin arvioi,

että uhreja oli enemmän. Al-Houtin kirja *Sabra and Shatila, September 1982*, sisältää pitkiä nimilistoja, jotka olivat ristipistotyön lähdemateriaalina. Toinen lähde teos oli **Martta Wendelinin** *Ristipistoja*, mallikirja vuodelta 1941.

Teos lahjoitettiin Sabran ja Shatilan verilöylyn muistotapahtumien yhteydessä Beit Atfal Assumoud (BAS)-järjestölle, joka teki Shatilan pakolaisleirissä ja sen ympäristössä avustustyötä 1980-luvulla ja on yksi verilöylyn muistotapah-

tumien järjestäjistä. Taulu lainataan takaisin Suomeen jo marraskuussa Palestiina-Foorumiin.

BASilla on edelleen Shatilassa toimintakeskus, joka tukee leirin ja ympäristön vähävaraisimpia lapsiperheitä. Keskukseen johtaja **Jamilé Shehadé** totesi tänä vuonna: ”Juuri nyt me saamme elää rauhassa aseilta, mutta joudumme käymään sotaa köyhyyttä vastaan.”

Kirsti Palonen

Ristipistotyö tekijöineen: psykologit Kirsti Palonen ja Marianne Kitti sekä valokuvaaja Leena Saraste. Kuva: Sirkku Kivistö

Kummiksi ryhtyminen on käytännön solidaarisuustyötä

”Hädässä ystävä tutaan”, sanotaan. Oleellista ystävyudessa on, että se säilyy sekä hyvinä että huonoina aikoina. Arabikansojen ystävyysseuran kummitoiminnassa on mukana ihmisiä, jotka ovat auttaneet lapsia Libanonin palestiinalaisleireissä jo vuodesta 1982. He ovat tosi ystäviä!

Kummituki kattaa lapsen ravinnon, vaatetuksen, terveydenhuollon ja koulunkäynnin kustannuksia. Palestiinalaisen yhteistyöjärjestön BAS:n sosiaalityöntekijät toimittavat kummiavustuksen perheille kuukausittain tai äidit käyvät nostamassa ja kuittaamassa avustuksen BASin keskuksessa. Monet kummit lähettävät kummilapselleen kirjeitä ja kortteja, jotka osoitetaan BAS-järjestön keskuksitoimistoon Beirutissa ja toimitetaan sieltä edelleen lapselle. Sosiaalityöntekijät kääntävät englan-

ninkieliset viestit arabiaksi ja toisinpäin, lasten viestit kummeilleen. Lapsetkin muotoilevat pienet viestinsä kohteliaaseen arabialaiseen tyyliin, toivottavat aina terveyttä ja menestystä kummille ja kummin perheelle. Lapset kertovat aina myös uutiset vanhempiensa ja sisarustensa, usein myös isovanhempien voinnista. Aina kerrotaan myös, miten koulussa menee ja mikä harrastus kiinnostaa. Monet toivottavat kummille Jumalan siunausta.

Syyskuussa kummivastaava **Sirkku Kivistön** vierailu Beirutin Bourj el-Barajneh -leirissä oli jännittävä. Suomalainen **Christel-kummi** oli pyytänyt käymään kymmenvuotiaan **Isra’an** luona ja kertomaan hänen elämästään virallisia raportteja enemmän. Isra’a kärsii vaikeasta autistisesta häiriöstä, mutta on edistynyt niin, että tuttu henki-

lö voi päästä hänen kanssaan juttuun ilmeillä ja eleillä. Sen sosiaalityöntekijä **Fadja** todella osaa! Isra’an ja Fadjan yhteispeliin sisältyy vitsailuakin. Matkitaan toinen toistensa asentoja ja nauretaan. Vieraalla ei aluksi ole pääsyä tähän yhteispeliin, kunnes Isra’a Fadjan kanssa tanssissa näyttää jallallaan, että vieraskin tulisi rytmiin mukaan.

Sosiaalityöntekijä Fadja kertoo etsineensä netistä tietoja, mikä auttaisi autistisesta häiriöstä kärsivän lapsen vanhempia. Senkin neuvon hän oli antanut äidille, että vaikka Isra’ei puhu, äidin kannattaa puhua hänelle tavalliseen tapaan ”*huomenta Isra’*”, ”*ole hyvä, Isra’a*”.

AKYSin kautta 56 lapsella on nykyisin kummit Suomesta. Sosiaalityöntekijöiden aloitteesta tehtyjä kummissuhteita on 38 (30 €/kk) ja päiväkotikummi-lapsia on yhteensä 22 (10 €/kk). Kummituki tasoittaa sairauksien ja työttömyyden aiheuttamaa köyhyyden hätää ja turvaa perheen normaalia arkea kaikissa olosuhteissa. Kummit saavat BAS -järjestöltä vuosittain raportin lapsen tilanteesta.

AKYSin kummitoimintaa esitellään nettisivuilla <http://www.kaapeli.fi/akys/kummi.html> sekä aamulahvilla 29.11. (ks. takasivu)

Tervetuloa kummiksi joko ottamalla sähköpostitse yhteyttä AKYSiin akys@kaapeli.fi tai allekirjoittaneeseen.

Sirkku Kivistö

Sirkku.Kivistö@gmail.com

Kummityttö Isra’a ja sosiaalityöntekijä Fadja. Kuva Sirkku Kivistö

Palestiinan YK-päivän

Solidaarisuuskonsertti

SAVOY-TEATTERI
ke 28.11.2012 klo 19.00
Liput 20/10 €

Zaeid Tayem
Jätkäjät

Palestiina-foorumi / PAND taitelijat rauhan puolesta
www.palestiina-foorumi.blogspot.fi

Kipukohtia ja rauhanomaista vastarintaa

Tiistai 27.11.2012, klo 16.00-20.00, Kulttuurikeskus Caisa, Mikonkatu 17 C / Vuorikatu 14 / Kaisaniemen metroasema. Tilaisuus alkaa kahvitarjoilulla (klo 16.00-16.20)

Alustukset:

UFree: Palestiinan poliittiset vangit

Ufree on palestiinalaisvankien oikeuksia edistävä ja puolustava verkosto. Kuluneen vuoden aikana ennätysmäärä palestiinalaisvankeja on ryhtynyt nälkälakkoon epäoikeudenmukaisen kohtelunsa ja Israelin miehityksen räikeiden rikkomusten esilletuomiseksi.

Saeed Amireh (Länsiranta): Miehitystä vastustavat mielenosoitukset palestiinalaiskylissä

Ni'linin kylän rauhanomaiset mielenosoitukset jatkuvat Israelin armeijan ja sotilastuomioistuimen aggressiivisista tukahduttamispyrkimyksistä huolimatta.

MIKA MALINEN

ICAHN Finland: Suomen ja Israelin välinen asekauppa ja taloudellinen yhteistyö

Asekauppa ja taloudellinen yhteistyö Suomen ja Israelin välillä jatkuvat kasvavasta vastustuksesta huolimatta. Eduskunta sääti lain asekaupan yksityiskohtien salaamiseksi.

Mitä Lähi-idän rauhanprosessille kuuluu?

torstai 29.11. klo 18 Kirjasto KYMPPI- STAGE, Elielinaukio 2 G.

Aiheesta puhuu toimittaja **Hannu Reime**

Taiteilijoiden ja kirjailijoiden residenssihankkeesta Palestiinan Ramallahiin kertoo toimittaja **Jaana Kanninen**

MARI HOKKANEN

Tilaisuus on kaikille avoin ja maksuton taiteilijoiden rauhanjärjestö PANDin YK:n Palestiina-solidarisuuspäivän tapahtuma.

Vanhana pakolaisleirissä

Tarina- ja keskustelutilaisuus 29.11.2012 klo 12-13

Palvelukeskus Kinapori, Köksä4, 4 krs, Kinaporinkatu 9 (sisäänkäynti myös Hämeentie 58-60), Helsinki

Sirkku Kivistö ja Kirsti Palonen
Psykologien Sosiaalinen Vastuu ry

MIKKO TAKKUNEN

Kuin kynttilä pimeässä

- Shatillan urheat tyttäret Vaasassa

"Palestiinalaiset naiset ovat taistelleet omalla tavallaan. He ovat olleet äitejä, hoitajia, keittäjiä. He ovat joutuneet olemaan monessa roolissa. He eivät halunneet sotia, mutta he joutuivat sotien silminnäköiksi."

Valokuvanäyttely 26.11.-30.12.2012 Vaasan kaupunginkirjastossa, taidekäytävä Teema. Kirjastonkatu 13

Valokuvat nähtävillä netissä <http://www.bravegirlsofshatila.com/gallery.html>

MIKKO TAKKUNEN

Kummien aamiaistapaaminen

Palestiina -solidarisuuden merkeissä

29.11.2012 klo 7.30-9.00, Cafe Lasipalatsi, Mannerheimintie 22 - 24, Helsinki. Puuro, kahvi ja tuoremehu.

Arabikansojen ystävyysseuran kummitoiminnasta, Sirkku Kivistö
Psykologien Sosiaalinen Vastuu ry:n kuntoutuskummitoiminnasta, Leena Hytönen